

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรรมการฝึกหัดครู. (2530). บทเรียนวิชาชุดครุทางวิทย์ปีชุดวิชาครุระดับ พ.น.

วิชาหลักการสอน. กรุงเทพฯ: กองส่งเสริมวิทยาศาสตร์ กรรมการฝึกหัดครู.

กรมวิชาการ. (2537). รายงานการวิจัย เรื่องการสังเคราะห์ผลการใช้หลักสูตรน้ำยั่งยืนศึกษา

ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

. (2539). คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา การสอนที่เน้นนักเรียน เป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพระร้าว.

. (2540). สาระสำคัญของผลการวิจัยเรื่องสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรน้ำยั่งยืนศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 “วิสัยทัศน์การน้ำยั่งยืนศึกษาในอนาคต: สาระและมุมมอง”. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมสามัญศึกษา. (2541). การพัฒนางานวิชาการ. ชลบุรี: หน่วยศึกษานิเทศก์.

. (2542). เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. ใน การประชุมสัมมนา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12. ชลบุรี: หน่วยศึกษานิเทศก์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพระร้าว.

. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วัดวน槃พานิช.

. (2545). แผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549). ใน การประชุมสัมมนา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12. ชลบุรี: หน่วยศึกษานิเทศก์.

. (ม.ป.บ.). แนวทางนิยามโครงการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนเพื่อ พัฒนาคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับจังหวัด. กรุงเทพฯ: การศึกษา.

กล้า สมควรภูล. (2544). การศึกษาตามอัธยาศัยการศึกษาที่เคยถูกกลື່ນ. วารสารการศึกษา นอกโรงเรียน. 2(5), 13.

กัจฉล เทียนกัลฑ์เทคโนโลยี. (2536). การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น.

กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อสารมวลชนกรุงเทพ.

กัญนิกา พราหมณพิทักษ์. (2541). สภาพความคาดหวัง สภาพปัจจุบันและปัญหาของกระบวนการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. วารสารวิชาการ, 1(8), 54 – 64.

กิตติ พัฒนาระภูสุข. (2542). ความหลากหลายของวิธีการหาผลลัพธ์. วารสารศึกษาศาสตร์ บริพัชน์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จิมภา สุวรรณวงศ์. (2542). การศึกษาองค์ประกอบในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3. วารสารวิชาการ, 2(6), 36 – 41.

ชัยเนตร ไวยคณี. (2539). การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยวัฒน์ เจียมสุขสุจิตต์. (2538). การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 4. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาญชัย อา Jin สมอาจาร. (2540). หลักการสอนหลักการเรียนรู้และวิธีสอน. สารพัฒนาหลักสูตร. 16(129), 43 – 52.

ดวงเดือน อ่อนน่วม และคณะ. (2537). เรื่องน่ารู้สำหรับครูกณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ควรวรรณ เหลืองอรุ่ม ใจดี. (2541). การศึกษาผลกระบวนการโครงการ โอลิมปิกวิชาการต่อ การจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์และคอมพิวเตอร์ในโรงเรียน มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ.

ทวี ภู่แก้ว. (2534). การจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ให้แบบเรียน รูปแบบเส้นตรงของโครงการ อาร์ ไอ ที ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิพย์ สมบัติวิชาชร. (2544). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอัตราส่วนและร้อยละของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิศนา แ昏นณี. (2534). ระบบการออกแบบการจัดการเรียนการสอน. ใน เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

______. (2541). การจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: โนมเดต cippa. วารสารหลักสูตรและการสอนสัมมันช์, 3(2), 10.

นงเข้าว เอียดตรง. (2543). การวิเคราะห์หลักสูตรสู่แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการทุกกลุ่มประสบการณ์ ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 – 6. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์ครุ๊ป แมเนจเม้นท์.

นพดล เพดีองอ่อน. (2545). การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิภา เมธาวีชัย. (2536). การประเมินผลการเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิศิษฐ์การพิมพ์. นิstarัตน์ มั่นประสิทธิ์. (2545). การศึกษาปัจจัยทางการจัดการเรียนการสอนวิชาพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดระยอง.

งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

บัญชา แสนทวี. (2541). การวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. ม.ป.ท.

บุญชุม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ มนราษฎร, 3(1), 22 – 24.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาสน์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2542). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: บี แอนด์ บี พลับบลิชชิ่ง.

ประธาน วุฒิยากร. (2538). การศึกษาปริญญาบัณฑิตทั่วไปและการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง “การซึ่ง” โดยวิธีการสอนแบบปฏิบัติการ กับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประวิทย์ นาดีประเสริฐ. (2536). ศึกษาปัจจัยทางการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามที่ศูนย์ของผู้บริหารงานวิชาการ ในเขตการศึกษา ๖. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้า.

- บริษัท นิพนธ์พิพยา. (2534). ศรีพุทธพยัสถรีนสมองคณิตศาสตร์สู่โอลิมปิก. กรุงเทพฯ: บริษัทการพิมพ์.
- บริษัท วงศ์อนุตระโภจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: สมมิตรอพิเชษฐ.
- ปวีณา หมวดคำ. (2545). สภาพ ปัญหาและแนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาระบบทรัพยากรสัตว์น้ำ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปานพิพัฒน์ จันท์โชค. (2545). การศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: กรณีศึกษา โรงเรียนเทศบาลศรีราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาระบบทรัพยากรสัตว์น้ำ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปีบันช์ คนฉลาด. (2541). เอกสารคำสอนวิชา คณิตศาสตร์ 361 วิธีสอนทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์ไสว. (2542). อัตโนมัติการศึกษา. กรุงเทพฯ: วิศิษฐ์พัฒนา.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2539). ศูนย์กลางการเรียนการสอน. วารสารการแนะนำ, 30(161), 31 – 34.
- พนาลัย อัญญ่าส่าราญ. (2534). ตัวแบบทางขัตติยศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับนวัตกรรม ทางการสอนของครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในเขตการศึกษา 1. ปริญญานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาระบบทรัพยากรสัตว์น้ำ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๔.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2538). การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พฤกษ์ดินจน ไทยเจริญสุข. (2536). การศึกษาการใช้ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ของโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาระบบทรัพยากรสัตว์น้ำ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พันทิพา อุทัยสุข และประภาพรรณ สรวรมสุข. (2540). พฤติกรรมการสอนมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 12). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- พิรประพัฒ์ ศิริวงศ์. (2542). คณิตศาสตร์พื้นฐาน. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒนา.
- เพราพรรณ เปเล่ยนกุ๊. (2540). อัตโนมัติการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี.

ไพบูลย์ สินลาร์ตัน. (2541). จำเป็นต้องปฏิรังสรรค์การศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช. (2536). เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมการสอนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ 11 – 15 (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.

มนติศรี นิตกานต์. (2535). ปัญหาการสอนวิชาศิลป์ศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุพิน พิพิชกุล. (2530). การสอนคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา. ม.ป.ท. _____ (2539). การสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลอง การุณยะวนิช และคณะ. (ม.ป.ป.). วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองธรรม.

วรณา ทวีศักดิ์. (2545). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดยะลา. งานนิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วางแผน กิจยุทธ. (2543). ศึกษาปัญหาการทำผลงานทางวิชาการของครูผู้สอน เพื่อขอเลื่อน ตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ของข้าราชการครู สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดยะลา. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วสันต์ ทรงธรรมกุล. (2545). ปัญหาการดำเนินงานทางวิชาการระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วัฒนาพร ระจันทุกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ 1999.

_____ (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: แอล ที เพรส.

วาริการณ์ เรือนนาค. (2538). การศึกษาการใช้ห้องสูตรวิชาคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยา ตุนคงเสน. (2545). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนและรูปแบบวิธีการนิเทศการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัด เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาระบบทดลองการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิลาส บุญทองขาว. (2528). บรรยายการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทักษะของนักเรียน ครู และผู้บริหารเขตการศึกษา 4. วารสารการวิจัยทางการศึกษา, 19(1), 92–101.

วิลาสินี สิงห์คร. (2538). การศึกษาการดำเนินงานด้านวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาเด่น สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริกานต์ เพียรัชญกรณ์. (2543). ปัญหานักเรียนกับการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดหนองคาย. ปริญญานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ มหาสารคาม.

ศิริพจน์ บุญชู. (2539). การสร้างชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เงินและการบันทึกรายรับรายจ่าย สำหรับชั้นประ同胞ศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประ同胞ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมพงศ์ ชินสร้อย. (2530). การศึกษาสภาพและปัญหาการสอนคณิตศาสตร์ ตามลำดับขั้น การเรียนของ สาวท. ในโรงเรียนประ同胞ศึกษา สังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประ同胞ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ บางแสน.

สมศักดิ์ คลประถิท. (2542). ปฏิรูปการศึกษา. ข้าราชการครู, 19(6), 5.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้: ก่อนที่เด็กจะรอบรู้ ครูต้องรู้ให้รอบ. วันที่ 2 ขันคม 2546, เข้าถึงได้จาก <http://www.oncc.go.th/move/news/menu2.html>

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2539). แนวทางการปฏิรูปของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2539 – 2550. กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษา สำนักและ วัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี. (2544). สารสนเทศ. ใน เอกสารเผยแพร่ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี: สำนักงานสามัญศึกษา.

- สำลี บุญสาย. (2531). การอาชีวศึกษา กับ การพัฒนาประเทศ ในการศึกษาแนวพุทธศาสตร์ เพื่อสันติภาพและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: การศึกษา.
- สุนทร บำรอราช. (2536). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 2). ม.ป.ท.
- สุนันทา ประไพตระกูล. (2534). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภัยคัดสร้างกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนิกรณ์ ศิวรานนท์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครุภัณฑ์ประดิษฐ์ กับ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุนีย์ ใจเหล็ก. (2541). การศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ของครู อาจารย์โรงเรียนປະเหลี่ยนผดุงศิริย์ จังหวัดตรัง. ปริญญาบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพล วงศินธ์. (2539, ตุลาคม – ธันวาคม). แนวทางจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. สารพัฒนาหลักสูตร, 16(127), 38 – 42.
- สุพิน บุญช่วงค์. (2538). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏภูเก็ต สวนดุสิต.
- สุกรณ์ สถาพงศ์. (2541). คู่มือพัฒนาโรงเรียนด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: คุรุสภาภาคพระร้าว.
- สุภาณี ปีชะอกินนันท์. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูและนรรษากาค ในห้องเรียน ตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจ ไฟสัมฤทธิ์ อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมูล อมรวิวัฒน์. (2528). ครูไม่สอนจะเป็นครูหรือ. ใน กิตติย่างคุณ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโภมลคีมทอง.
- สุรกิจ กรณียิกิจ. (2544). การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาล เมืองศรีราชาเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรangs โค้วตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุวรรณ ทวพยาม. (2542). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับการนิเทศการศึกษา. *วารสารวิชาการ*, 2(12), 52 – 57.
- สุวรรณ อุทัยรัตน์. (2543). ผลของการใช้บทเรียนแบบช่องเสริมในการพัฒนาความสามารถในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายประถม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 4. (ม.ป.ป.). การพัฒนาเทคนิคการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. ภูเก็ต: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 4.
- อธิชฐาน ชื่นเดียรตระกูล. (2543). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้แบบฝึกแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ เปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*, สาขาวรรณศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนันต์ ระงับสุข. (2528). การศึกษาความจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครุคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต*, สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิญญา คุณเลิศดี. (2533). ปัจจัยการสอนของครุคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตการศึกษา 9. *ปริญนานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*, สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- อัลสร้า ชมชื่น. (2544). การศึกษาความก้าวหน้าการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง “ปริมาตรและพื้นที่ผิว” โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต*, สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัญชลี แจ่มเจริญ และสุกัญญา ธรรมารณ. (2523). หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: เอลิฟชั้ยการพิมพ์.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1993). *Research in education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Bruckerhoff, C. E. (1990). *Routines and mathematics curriculum reform*. New York: Cleveland Education Fund.
- Cobb, P. (1994). Where is the mind: Constructivist and sociocultural perspective on mathematical development. *Education Research*, 23(7), 13 – 20.

- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Greenhawk, J. (1997). Multiple intelligences meet standard. *Educational Leadership*, 45(5), 58 – 61.
- Weiner, B. (1972). Attribution theory, achievement motivation, and the educational process. *Review of Educational Research*, 42, 203 – 215.
- Wiersma, W., & Jure, S. G. (1990). *Educational measurement and testing* (2nd ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Williams, P. D. (1980). Discovery learning: The differential effects of small – group work on mathematics achievement and attitude of college students in remedial mathematics. *Dissertation Abstracts International*, 41(2), 578 – A.